

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ โดยใช้บทบาทสมมติกับการสอนโดยปกติ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียน โดยใช้บทบาทสมมติ และเพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้บทบาทสมมติ กับการเรียนโดยปกติ และนำแบบทดสอบทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะซึ่งสรุปสาระสำคัญและผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน โดยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ได้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คนจากนักเรียนทั้งหมด 4 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติเพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ จำนวน 5 แผน รวม 10 คาบ
2. แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ที่สอนโดยปกติ จำนวน 5 แผน รวม 10 คาบ
3. แบบทดสอบทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบทดสอบปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ แบบทดสอบนี้ครอบคลุมเนื้อหาและใช้เป็นแบบทดสอบก่อนการฝึก และหลังการฝึก

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยที่ได้นำเสนอ สรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ความสามารถทางทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่า วิธีการสอนโดยใช้บทบาทสมมติทำให้นักเรียนมีความสามารถทางทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น

2. ความสามารถทางทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการเรียนด้วยวิธีการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ มีคะแนนสูงกว่าของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยปกติ แสดงว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้อด้วยวิธีการสอนโดยใช้บทบาทสมมติทำให้นักเรียนมีความสามารถทางทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงกว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อด้วยวิธีการสอนโดยปกติ

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ โดยใช้บทบาทสมมติ มีการอภิปรายผลดังนี้ คือ

1. ความสามารถทางทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนหลังการเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนการเรียนและหลังการเรียนแตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งผลที่เกิดขึ้นดังกล่าว อาจเนื่องมาจากสาเหตุต่อไปนี้

1.1 นักเรียนได้รับการฝึกสนทนาเป็นภาษาอังกฤษในสถานการณ์เหมือนจริง เนื่องจากรูปแบบของกิจกรรมโดยใช้บทบาทสมมติ ทำให้นักเรียนได้อยู่ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง เพื่อให้ นักเรียนมีความจำเป็นต้องใช้ภาษา และเป็นการฝึกให้นักเรียนคุ้นเคยและสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีความหมายได้ในสถานการณ์จริง ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานแนวคิดของ วิลกินส์ (Wilkins, 1987, p. 170) ที่กล่าวว่า สิ่งสำคัญในการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย คือ การให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาที่เรียน โดยมุ่งให้นักเรียนสามารถสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง

1.2 กิจกรรมเพื่อการสื่อสารที่ใช้ในการทดลอง มีรูปแบบที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ฝึกภาษาหลายรูปแบบ และได้รับประสบการณ์ในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน นอกจากนี้

นักเรียนจะสื่อสารด้วยการฟัง-พูดแล้ว นักเรียนยังสื่อสารด้วยวิธีอื่นๆ เช่น สีหน้า ท่าทาง ซึ่งตรงกับแนวคิดของพอสตัน (Paulston, 1987) ที่กล่าวว่า การพูดเพื่อการสื่อสารมิได้เป็นเพียงการแสดงออกทางการพูดแต่อย่างเดียว แต่ยังรวมถึงพฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดด้วย ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการสื่อสาร

1.3 การเรียนการสอน โดยใช้บทบาทสมมติเป็นการเรียนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเต็มที่ เป็นการเรียนรู้โดยการกระทำ นักเรียนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จำลอง ซึ่งคล้ายคลึงกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลวรรณ นิมวรรณัง (2536) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้เหมาะกับสถานการณ์ และนำไปใช้ในสถานการณ์จริงหรือใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง จะช่วยให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี เช่นเดียวกับ กัลยารัตน์ แก้วดวงแสง (2543) ซึ่งเสนอว่าการสอนเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ได้เหมาะกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันนั้น ผู้สอนต้องให้นักเรียนฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จำลองแบบสมมติสถานการณ์ และสถานการณ์จำลอง

1.4 ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยคำนึงถึงระดับความสามารถ ความสนใจภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนต้องอาศัยการมีประสบการณ์ส่วนหนึ่งของผู้สอน เพราะสามารถนำเอาประสบการณ์สอนและความเข้าใจเด็ก มาช่วยสร้างกิจกรรมต่างๆขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการเรียนการสอนตามหลักการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามกระทรวงศึกษาธิการกำหนด ในแต่ละแผนประกอบไปด้วยองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาทางภาษา กิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งประกอบไปด้วยขั้นนำเสนอ ขั้นฝึกหัด และขั้นนำไปใช้ สื่อการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผล ผู้วิจัยพบว่า การวางแผนการจัดการเรียนรู้ควรเป็นส่วนแรกที่ครูต้องคำนึงถึง เพราะการวางแผนทำให้ครูดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ได้อย่างเป็นระบบจากการวางแผนไว้ล่วงหน้า

1.5 ลักษณะของกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะทางการฟังและการพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น คือ การแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ล้วนส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเพิ่มความกล้าแสดงออก เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวเน้นการทำงานเป็นกลุ่ม นอกจากนี้กิจกรรมมุ่งเน้นพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เพราะทักษะเหล่านี้ นับเป็นทักษะที่สำคัญในการสื่อสาร และเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่นๆ จุดเด่นของกิจกรรมที่ใช้ใน

การวิจัยครั้งนี้เป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้ฝึกอย่างสนุกสนาน ได้ทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนทุกคนมีโอกาสที่จะแสดงออก

1.6 นักเรียนให้ความสนใจ รู้สึกกระตือรือร้นที่จะได้เรียนภาษาอังกฤษโดยการแสดงบทบาทสมมติ เมื่อนักเรียนได้เรียนตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ จะทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้น นอกจากนี้การแสดงบทบาทสมมติทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนความสามารถทางทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษดีขึ้น

1.7 นักเรียนรู้สึกภูมิใจเมื่อตัวเองทำได้ และเพื่อนๆต่างให้ความสนใจและอยากรู้ว่าเพื่อนจะแสดงอะไร เมื่อผ่านการแสดงบทบาทสมมติแล้วนักเรียนจะรู้สึกว่าตนเองประสบผลสำเร็จซึ่งนับว่าเป็นส่วนสำคัญในการเสริมแรงตนเอง การแสดงบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้สัมผัสกับภาษาอังกฤษโดยตรง ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะอย่างหลากหลาย เกิดความสนุกสนาน รู้จักทำงานร่วมกัน ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น และสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ จึงทำให้นักเรียนมีความ สามารถทางทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนควรคำนึงถึงความเหมาะสมเรื่องของการทำกิจกรรมโดยใช้บทบาทสมมติอาจใช้เวลาไม่น้อย ตามแต่สถานการณ์ บางสถานการณ์อาจใช้เวลามาก เนื่องจากการเรียนทักษะการฟัง การพูด เป็นทักษะที่ต้องอาศัยเวลาในการฝึกฝนจึงจะเกิดความคล่องแคล่ว ดังนั้นครูผู้สอนควรมีการปรับยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสมตามสถานการณ์และความพร้อมของนักเรียน

1.2 ในการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรพยายามกระตุ้นให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด แต่ต้องไม่ใช้การบังคับ ควรจัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

1.3 ควรจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความรู้หรือเนื้อหาที่เรียนในลักษณะของการสนทนาพูดคุยด้วยตัวของนักเรียนเอง จะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ยาวนาน

1.4 ควรส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน เพราะทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษนับว่าเป็นทักษะเริ่มแรกที่สุดที่ผู้สอนควรคำนึงถึงในการให้นักเรียนได้พัฒนา เมื่อนักเรียนสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้ดีแล้วจะเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้นักเรียนกล้าพูด กล้าแสดงออก และสามารถใช้อังกฤษในการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น

1.5 ครูผู้สอนควรพยายามใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดในการสอน เมื่อต้องอธิบายศัพท์ใหม่ๆ ควรพยายามใช้ภาษาอังกฤษหรือสื่อประกอบต่างๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษมากขึ้น

1.6 ควรมีการประเมินนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ไม่เพียงแต่ประเมินนักเรียนหลังเรียนเท่านั้น ผู้สอนควรประเมินนักเรียนเป็นระยะเพื่อสังเกตความคืบหน้าและพัฒนาการในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และเมื่อเกิดปัญหาด้านการเรียน ครูสามารถแก้ไข และช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้านควบคู่กัน ไป คือทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2.2 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อนำมาพัฒนาการจัดกิจกรรมให้ตรงกับความต้องการของนักเรียนต่อไป

2.3 ควรศึกษาการใช้รูปแบบการสอนโดยกิจกรรมเพื่อการสื่อสารในแต่ละทักษะทางภาษา เพื่อเปรียบเทียบว่ากิจกรรมเพื่อการสื่อสารสามารถพัฒนาทักษะใดได้ดีที่สุด

2.4 ควรมีการติดตามผลระยะยาวเพื่อดูความก้าวหน้าในการพัฒนาความสามารถของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง